

самъ си человекъ бы си докаралъ на умъ
таквази скверность, за която той не само
никога не бы желалъ да помисли, но и за
отпжжданъето на която той былъ бы го-
товъ да се отрече и отъ способность-та на
мысленъето. Да, тѣй е отъ лѣкавѣя. И
заради тѣй ный не трѣба да падамы въ
уныніе отъ тѣзи неволны мысли. Нево-
лытѣ и лошы мысли — сж таквызи грѣ-
ховны скверности, чрѣзъ които нашата
дѣша се ўдържа, отърва отъ дѣйстви-
тельны грѣховны скверности; тѣй е дѣховенъ
огнь, наистина мжчителенъ огнь, но та-
кѣзи, подиръ който нашата дѣша става
по чиста, по свѣтлава. Злытѣ дѣхове нѣко-
га противъ волата си стрѣватъ ни добро,
когато противъ нашата воля се стараѣтъ
да ны занимаватъ съ грѣховны, скверны
мысли: Богъ за тѣй нарочно имъ и по-
пѣща да нападатъ на насъ, щото съ сво-
та злоба, като съ огнь, тѣ да изго-
рытъ скверность-та въ насъ, и като съ
стрѣлы да истребѣтъ грѣха, който се крѣе
въ дълбочината на нашата дѣша. И тѣй
каквото и да ни правѣтъ злытѣ дѣхове,
ный съ Божіата помощъ гы вече навѣ-
мы, като не се съгласяваме съ тѣхъ, ко-
гато прѣзирамы тѣхнытѣ вѣдшеніа, ко-
гато се гндсимъ отъ тѣхнытѣ прѣльсте-
ніа, когато дѣхамы и плюймы на тѣхъ.